

ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਲਈ ਸਹੀ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਸਲ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚਲੇ ਪਰਿਸਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਆਪ ਹੀ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਮੂਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ

ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ.,--- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ,--- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1962 ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 75.

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ (1956 ਦਾ) ਐੱਸ. 18(4) ਅਤੇ 19(2)-"ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਅਤੇ "ਵਧਾਇਆ" --- ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅਰਥ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ---ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ---ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਆਰਡਰ ਦੇ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਕੰਸ਼ ਦੇ ਕਈ ਅਰਥ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਰਥ ਹਨ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਵਾਕੰਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ "ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ", "ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ", "ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ", ਜਾਂ "ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ", "ਹਰ ਵਾਰ" ਵਾਰ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ", ਜਾਂ "ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ" ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਤਤਕਾਲ ਤੋਂ ਸਦੀਵੀਤਾ ਤੱਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਕੱਢਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਲਾਂ ਜਾਂ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਵੀ

ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਮਾਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸਮੀਕਰਨ "ਵਿਸਤਾਰ" ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਤਿ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਜਾਂ ਵਾਹੁਣ (ਡਰਾਅ) ਲਈ ਜਾਂ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਕਰਨ, ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਵਧਾਓ ਲਈ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ (ਵਿਓਤਪੱਤੀ) ਅਰਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਆਯਾਤ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਸਮਝਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਪੇਖਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ ਲਚਕਦਾਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਦੋ ਸਮੀਕਰਨ, ਅਰਥਾਤ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਅਤੇ "ਸਮਾਂ ਵਧਾਓ" ਨੂੰ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਅਕਾਰਥ ਅਤੇ ਅਯੋਗ" ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। । ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਵਾਜਬ ਨਿਰਮਾਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਅਰਥਾਤ, ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ, ਅਜੇ ਵੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਰਥ ਵਿਚ ਲੰਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਵਿਸਤਾਰ ਜਾਂ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 18(4) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, 10 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਕੋਲ 1961 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ

ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, 10 ਮਾਰਚ, 1962, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

ਡੀ.ਆਰ. ਨੰਦਾ, ਵਕੀਲ, --- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ।

ਆਰ.ਪੀ. ਰਾਘਵਾਨ, ਵਕੀਲ, ---ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ (ਇੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਅਤੇ 53 ਰੀਗਲ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਦਫਤਰ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਵਿੱਚ, ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, 1961 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 11 ਦੁਆਰਾ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 11 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਤੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਦੇਵਾਂ ਕੇ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਤੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 24 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਸੀ। ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ 6 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 18, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 3 ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਣਜਾਣੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਪੀਆਂ ਦਫਤਰ ਸਹਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਜਗਾ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ/ਜਾਂ ਗਵਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਬੇਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਆਰਡਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਕੋਲ 1961 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ 10 ਮਾਰਚ, 1962 ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 18, ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਅਤੇ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"18(1) ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ, ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਹੇਠ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਤਬਦੀਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਉਸੇ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਹੇਠ ਇਸਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਿੱਥੋਂ ਅਜਿਹਾ ਦਫ਼ਤਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਰਾਜ

ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਭੇਜੇਗਾ।

(4) ਅਦਾਲਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

19(1) ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

(2) ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਜੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਈਲਿੰਗ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ"। ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਕੰਸ਼ ਦੇ ਕਈ ਅਰਥ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਰਥ ਹਨ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਵਾਕੰਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ "ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ", "ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ", "ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ", ਜਾਂ "ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ", "ਹਰ ਵਾਰ", "ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ", ਜਾਂ "ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ" ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਤਤਕਾਲ ਤੋਂ ਸਦੀਵੀਤਾ ਤੱਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵਾਕੰਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਕੱਢਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਲਾਂ ਜਾਂ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ ਵੀ

ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਮਾਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (4) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਅਗਲਾ ਸਮੀਕਰਨ "ਵਿਸਤਾਰ" ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸਨੂੰ ਵਿਉਤਪੱਤੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਣਾ ਜਾਂ ਖਿੱਚਣਾ ਜਾਂ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਕਰਨਾ, ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਆਯਾਤ ਸਮਝਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਪੇਖਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ ਅਟੱਲ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਆਰ. ਨੰਦਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕੇ. ਆਇਰਨ ਐਂਡ ਸਟੀਲ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਲੇਬਰ ਐਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਨੰਬਰ 3092 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 40 ਦਿਨਾਂ (ਛੁੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਵਾਰਡ 1 ਨਵੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕ 14 ਅਗਸਤ, 1951 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ 40 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਗਵਰਨਰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਧਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਰਿਹਾ/ਰੁਕਿਆ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜਪਾਲ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਰਘੁਬਰ ਦਿਆਲ ਜੇ. ਨੇ ਪੰਨਾ 626 ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

"ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਵਧਾਉਣਾ" ਅਤੇ "ਵੱਡਾ ਕਰਨਾ" ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ, ਕਿ "ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਮਿਆਦਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੇਵਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦਾ ਆਰਡਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ "ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ "ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਆਰ. ਨੰਦਾ ਨੇ ਰਿ. ਵਿਚ, *ਰੈਮੇਕਰਜ਼ ਐਂਡ ਕੰ., ਲਿਮਟਿਡ (2)*, ਵਿਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਵੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਰਿ. ਵਿੱਚ *ਮੈਕਿਨਟੋਸ਼ ਅਤੇ ਥਾਮਸ (3)*, ਆਰਡਰ LXV, ਨਿਯਮ 27, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 57 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਕੋਲ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਨੇ ਬਾਇਰਨ ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦ ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਲੇਵਿਸ (4) ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਲਰਕ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪਾਇਲਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਇਲਟੇਜ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, "ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਗਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ"। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਧੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।" ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵੀ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਾਧਾਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। *ਵਿਲੀਅਮ ਕਲਾਰਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5)* ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ 54 ਜੀ. 3, ਸੀ 156, ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ 28 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਠਵੇਂ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਇਹ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਕਾਪੀ-ਰਾਈਟ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"। ਸ਼ਬਦ 'ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ' ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। *

* * * * * ਸ਼ਬਦ 'ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ' ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ, ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜਨਤਕ ਸੱਟ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ *ਸਟ੍ਰਾਬੋਰਡ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਗੁੱਟਾ ਮਿੱਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ (6)* ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਐਕਸ ਪੋਸਟ ਫੈਕਟੋ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਭਾਵ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14, ਯੂ.ਪੀ. ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ

ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਫਿਕਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸਲੀ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜੋ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17, ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮਿਤੀ 11 ਅਗਸਤ, 1961 ਦਾ ਹੁਕਮ 21 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟਰਾਰ , ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾਕਾਰਜਸ਼ੀਲ/ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਦੋ ਸਮੀਕਰਨ, ਅਰਥਾਤ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਅਤੇ "ਸਮਾਂ ਵਧਾਓ" ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਬੇਅਰਥ ਅਤੇ ਅਯੋਗ" ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਉਸਾਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਅਰਥਾਤ, ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਲੰਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਵਿਸਤਾਰ ਜਾਂ ਵਧਾਓ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਪੁਨਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 18 ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ 21 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜੀਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ 21 ਦਸੰਬਰ, 1961 ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਅਤੇ 19 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ" ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਆਰਡਰ ਦੇ ਬੇਅਸਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ "ਅੱਗੇ ਦੀ ਮਿਆਦ" ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਬ ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ "ਵਿਸਥਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ "ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। "ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰੋ" ਜੋ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ (ਮੇਰਿਓਬੰਡ) ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁੜ ਜੀਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਲ ਦੁਆਰਾ ਐਨੀਮੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ, ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੁੜ ਜੀਵਿਤ ਕਰਨਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ "ਵਿਸਤਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19(2) ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ "ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਸਮੀਕਰਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

- (1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1953 ਸਾਰੇ. 624.
- (2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 56 ਕੈਲ. 976.
- (3) (1903)-2 ਚ. 394.ਡਬਲਯੂ
- (4) (1906) 2 ਕੇ.ਬੀ. 307.
- (5) (1818) 106 ਈ.ਆਰ. 146
- (6) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 95.

ਅਮਨਪ੍ਰੀਤ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ – ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਵਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੱਤਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।